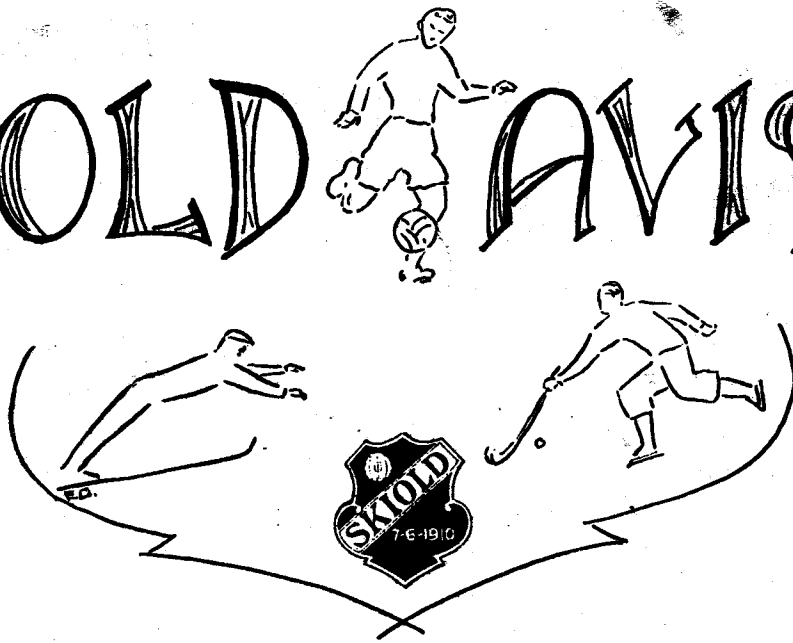

SKIOLD AVISEN

5. årg. — Nr. 2.

Drammen, september 1945.

Utk. 4 ganger årlig.

Et tilbakeblikk på A-lagets sesong.

Etter at vårt land hadde vært hørtatt i 5 år, kom så sommeren 1945 med fred og frihet. Idrettsfronten, som besto sin hårde prøve, begynte igjen å røre på seg allerede i juni måned. Cupkampene, hvor de fleste fotballklubber innen kretsen deltok i, var de første legale kamper på 4 år, og vi kan vel si for vår klubbs vedkommende var ikke åpningen den beste, idet vi tapte 1—0 for Birkebeineren, etter en svak innsats. Det som særlig i denne kamp var merkelig, var våre gutters dårlige energi og kampglede. Heldigvis ble dette bare av forbigående art, for de senere kamper i sesongen har vist at guttene har hatt gløden.

Vi skal nevne noen av de viktigste kamper Skiold har spilt denne sesong og skal begynne med jubileumskampen

SKIOLD—DRAFN.

Denne vant Drafn 2—1, men spillet var så jevnt at våre gutter hadde flere sjanser til utligning. Etter vår svake sesongåpning var denne kampen et stort lyspunkt.

Guttene begynte å legge mer alvor i treningen, så da de stilte opp mot

ODD, SKIEN,

fikk vi se store framskritt. Odd hadde et ungt lag med endel eldre støttespillere. I denne kamp skulle vi ha seiret med flere mål, men avslutningene på de utallige angrep var dårlige og resultatet 1—1 burde vært seier 4—1.

Etter denne kampen spilte vi mot

LILLESTRØM SPORTSKLUBB.

Her ble vårt indre forsvar, med vår gode målmann i spissen, satt på prøve. En prøve som det besto med glans. Vi tapte 2—0 og kampen viste ledelsen at målmann og backer var av beste klasse. De som sviktet var å finne i løperrekken og tildels på sidehalfplasse.

Før kretskampene begynte spilte vi en kamp oppe i Solberg mot

SOLBERG SPORTSKLUBB.

Solberg hadde både i cupen og senere i sesongen vist seg som et av de sterkeste lag i kretsen, så på den tid å tape 3—2 på deres egen bane var ikke avskrekkende.

I kretsserien har vi ikke tap, idet laget har spilt mot Sparta, Assiden og Mjøndalen. Særlig mot

SPARTA

viste guttene at de kunne spille både riktig og effektiv fotball. Den første omgangen var det beste spill vi har sett av dem hittil i år og de 3 scoringer i denne omgang var alle praktmål, som kom etter godt forarbeide. Det endelige resultat ble 4—1 og den første gode begynnelse i kretsserien var lovende for vår klubb.

I neste kretskamp mot

MJØNDALEN

levverte også vårt lag et god kamp. Riktignok maktet ikke vår løperrekke å score, men til gjengjeld holdt vårt forsvar buret rent, så resultatet 0—0 og et poeng til hver var ikke dårlig.

Da vi spilte kretskampen mot

ASSIDEN

måtte vi seire med tre mål for å komme å poeng med Mjøndalen, da målavrageren er det avgjørende i tilfelle begge klubber kommer på samme poengstall. Dessverre klarte ikke forsvaret vårt å holde rent mål i denne kampen, og da løperrekken «kun» neffet tre ganger, så sluttresultatet ble 3—1, leder Mjøndalen med et mål foran

Forts. side 2.

Det store innrykk av publikum til kampene i år har ytterligere bekreftet at fotballen er sommerens nasjonalsport framfor noen annen idrettsgren.

Resultater og spillere er om diskutert på gater og streder.

Publikum har med glede hilst sine favoritter, — de gamle kjære kjent fotballnavn, velkommen på Marienlyst igjen. Men 4 års stillhet på idrettsfronten har også brakt nye navn i forgrunnen.

Skal et tre bære nye frukter, må det podes inn nye, unge friske grener.

Slik også i fotballen.

Det er de yngre som skal bære klubben framover for engang å overta og sørge for kommende slekter, — bedre enn kanskje vi kunne greie det.

Skiold er i så måte heldig stillet. Vi har en stab kjekke, loven- de rekrutter vi virkelig kan være stolte av.

Flere av dem har spilt på A-laget og greid det bra og vist anlegg og evner. Men så har de også forstått kameratskapets betydning og dermed disiplin og lagånd.

Nå gjelder det, mer enn noen- sinne, å holde en hånd og verne om disse unge. Intet må spares for å holde dem i samme spor. Vi trenger dem — og de trenger oss.

«Nye koster feier best» heter et gammelt ordtak. Det er dermed ikke sagt at dette gjelder for fotballens vedkommende. Når det gjelder treningen har det derimot sin riktighet.

Uten forkleinelse for noen må en ha lov til å antyde at de yngste spillerne har satt sitt preg

på treningen i år! Særlig etter laget var utslått i runden.

Meldingen om at Arne Carlsen var uttatt til B-landslaget kom sikkert som en overraskelse for de fleste. Kanskje ikke minst ham selv. Men det viser at Forbundet er oppmerksom på de unge, — at det er linjen en må gå.

Arne har vært en av de ivrigste til å holde seg i form. Den interesse han har lagt for dagen kan være et skoleeksempel for noen og hver.

Han ble den første av junior-kameratene fra 1939 som nådde toppen og han blir kanskje ikke den siste. **Red.**

B-LAGET

hadde en lovende forsesong, men da kretskampene begynte var laget tappet for en del spillere og har ingen sjanse til avdelingsmesterskap.

C-LAGET

har hatt 5 kamper hittil, og er uten tap. Det er ingen kretskamper i denne klasse i år. C-gutta har tenkt seg en tur til Vestfold, nærmere bestemt Tønsberg og Sandefjord, for å spille mot B-lagene til Tønsberg Turn og Sandefjord.

OLD-BOYS-LAGET

deltar i Old-Boysligaen, som består av klubber fra Oslo og Drammen og Omegn, og laget har 2 seire og 1 tap i serien. Gunnar Johansen, som er leder og kaptein for laget, har mange spillere å velge mellom, og er fornøyd med gutta.

NESTE NUMMER

av Skiold-Avisen kommer når sesongen er slutt. Vi skal da bringe rapporter og resultatliste for samtlige lag.

TAKK

Vi vil gjerne på denne måte sende Skiold-guttene vår hilsen og takk for oppmerksomheten ved vårt bryllup.

Solveig og Erling Helliksen.

Et tilbakeblikk -

Forts. fra side 1.

Skiold! Begge klubber har en kamp igjen mot Berger. Denne kamp er den avgjørende for begge klubber om hvem som skal bli mester i sin avdeling.

I RUNDEKAMPENE

viste guttene at framgangen var merkbar og at både kampgleden og seiersviljen var til stede i fullt mon. Den første kamp mot et av Grenlands sterkeste klubblag,

STORM, SKIEN,

viste at Skiold i år kunne sette selv de beste lag utenfor i runden. Vi vant 2—0, etter at stillingen ved pause var 1—0. Først i annen omgang kom guttene for fullt og sikret seg retten til 2. runde, hvor vi møtte Osloklubben

STRONG

i Oslo. Etter ekstraomganger var stillingen 1—1, men omkampen her i byn vant vi 4—1. I Oslo sviktet løpperrekken både ute på banen og særlig foran mål. I Drammen viste de at de kan skyte og fire mål var en god prestasjon, da Strong hadde arbeidet energisk for å sette Skiold utenom denne gang.

Spenningen foran 3. runde, hvor vi som vanlig (i denne runde) fikk et av Norges sterkeste lag, var stor. La det være sagt med en gang at resultatet 1—0 til

SKEID

var ærefullt, og den ros guttene fikk i samtlige aviser var vel fortjent. Med dette tap var vi ute av rundekampene for i år, men kampene har vist oss at klubben har «godt stoff» å bygge på for neste sesong. Men interesse og arbeid må til. **Bj. H.**

NB!

Annonsørene har interesse av klubben, og klubbens avis av annonsørene. Vær patriot. Støtt avisen.

AVERTER

i «Skiold-Avisen».

ET FAKTUM

De får mest for pengene når De går til

Nybyens Kjøtt og Kolonial.

Telefon 4053.

P. Th. Thorkildsen

Gullsmed

Tollbugt. 6. Telefon 2423.

Skiold-gutter!

Til god sport kreves godt utstyr. Kjøp sportsutstyret i

STØA'S
SPORTSFORRETNING
KONNERUDGATEN

Idag prater vi med:

35 ÅRS JUBILANTEN „SIMEN“

I anledning av Skiolds 35 års jubileum, ber jeg vårt æresmedlem, Oscar Simensen om et intervju til Skiold-avisen.

— Kan du fortelle litt fra starten og klubbens spede barndom?

— Det var våren 1910 vi kom sammen en del av oss nede på Bragerøen, vi hadde jo drevet og sparket fotball, og på et møte vi hadde på Løkkeberget, nærmere bestemt ved Krokodammen, ble det bestemt å stifte en forening. Så den 7. juni samme år hadde vi møte hjemme hos Gustav Guldbrandsen, og der ble foreningen stiftet under navnet «Bragerøens Idrettsforening».

— Og sammensetningen av det første styret?

— Ja, det er ikke så godt å huske, men Gustav Guldbrandsen var formann, Oscar Simensen, viseformann, Nils Mortensen, sekretær, Albert Andersen, kasserer, Aksel Simensen og Julius Lundgreen, styremedlemmer.

— Men hadde dere ikke fotballoppmann, spør jeg forundret.

— Nei, det ble ikke brukt den gang. Vi hadde en merskaptein, som hadde med lagets oppsetting, og det var som regel senteren på laget. Merskapteinens rang ble markert ved at han hadde en rød sløyfe hengende på siden av buksen.

— Hvordan hadde de det med sportsutstyr?

— Ja, det var så som så; men vi fikk da anskaffet oss drakter, de såkalte populære «margarindukker», de var hvite med et bredt rødt belte rundt livet.

— Navnet «Skiold» spør jeg, hvordan oppsto det?

— Vi ønsket jo å bli opptatt i Norges Fotballforbund, og da mente vi at et stedsnavn ikke var så bra. Så ble det utskrevet til navnekonkurranse blant klubbens medlemmer, og denne ble vunnet av Gustav Guldbrandsen, som hadde navnet «Skiold», for dette vant han premien, som var 5 kroner.

— Tør jeg spørre hvilket navn du hadde?

— Ja, det behøver du ikke være redd for, ganske enkelt «Pil».

— Hvordan og når ble klubben opptatt i Norges Fotballforbund?

— Det var i 1911, etter flere ansøkinger til Fotballforbundet, og etter at vi hadde hatt en deputasjon inn til Oslo, ble vi opptatt i Vestfold Fotballkrets på et kretsting i Horten.

— Var du med og spilte?

— Ja, jeg spilte høyre half et par sesonger, men arbeidet tillot meg dessverre ikke tid tilovers til å drive sport.

— Hadde de mange gode spillere i begynnelsen?

— Å nei, vi var nokså jevne, unntatt ytre venstre, «Oscar sterken», han var helt fenomenal og var kjent langt utover distriktet; men dessverre så reiste han til Amerika.

— Har du noen morsomme minner fra kampene?

— Ja, når du spør, så får du meg til å tenke på dengang han Olaf, min bror, laget resultatet 1—1 mot «Ørnulf» på Strømsø. Han spilte senter, Olaf fikk ballen og rundt, rundt drillet han, og til slutt satt ballen i vårt eget mål. Stor forbitrelse blant «oss». Men en stund etter rehabiliterte han seg og utlignet. Så ble det «gullstol» da med sang og heiarop ned til ferjemannen, for vi brukte ferje når vi skulle over elva den gang.

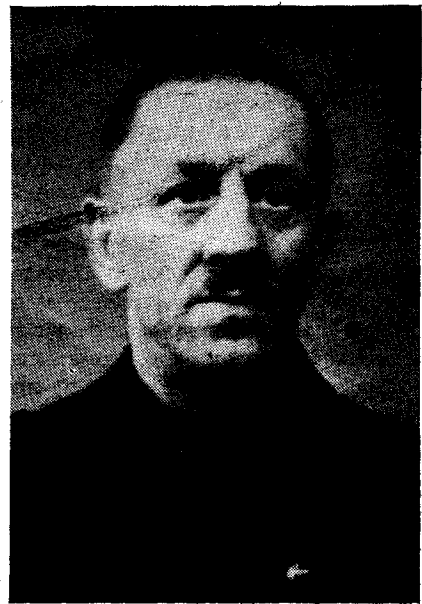
— Har du noen spesielle ønsker for klubben og dens medlemmer?

— Jeg skulle ønske at A-laget ville hevde seg i Norgesmesterskapskampene og komme riktig langt opp i rundene. Og til medlemmene vil jeg si: Hold kameratskapet i høysetet, vis samkjensle, så vil det sportslige komme av seg selv ved jevn trening.

Og så til slutt Oscar, vil vi få gratulere deg med Skiolds og ditt 35 års jubileum, takk.

Pam.

*Vi presenterer
Skiolds æresmedlem:*

OSKAR SIMENSEN

Født 1/5 1885. Yrke: brannmann, adr.: Tollbodgt. 36.

Har vært med og stiftet Skiold.

Spilte på Skiolds A-lag 1910-11.

Viseformann 1910-11. Formann 1912-18-20. Kasserer 1916.

Gullmedalje 1919.

Fortjenestemerke 1926.

Æresmedlem 1935.

Oskar Simensen er som nevnt en av grunnleggerne til Skiold, og har fra starten av gått inn for klubben med hele sin energi, og mange er de gode råd og veiledninger vi alltid har fått, og for fremtiden må få riktig mange av. Vi takker deg Oskar for innsatsen gjennom disse 35 år og gratulerer.

Pam.

Norges Idrettsforbund er upolitisk.

Norges Idrettsforbund, Interimstyret, har henledet de politiske partiers oppmerksomhet på at forbundet er partipolitisk nøytralt og at idrettsmenn og idrettslag derfor ikke har adgang til å delta i noen form for idrettskonkurranser eller oppvisninger i forbindelse med partipolitiske møter eller propagandatilstelninger.

STIL OG KVALITET

Vårt gamle slagord skal snart bli virkelighet igjen.

VEL MØTT IGJEN!

Guttorm Kjemprud

Ø. Storgt. 9

«har snittet»

Jeg vil bli fotballspiller!

Mangen norsk unggutt har sagt til seg selv og sine kamerater: «Når jeg blir stor, da skal jeg sparke fotball», og kanskje han også har lagt til: «Jeg skal bli den beste på A-laget.» Det er faktum at tusen av unggutter drømmer om å bli flinke fotballspillere, men det er kun et fåtall som blir det, da det skal mye mer til å oppnå denne sin ønskedrøm enn de fleste unggutter noen gang har tenkt seg. Det er ikke bare å møte opp på treningskveldene et par ganger i uka, og der gå ut på plassen og sparke til ballen i ny og ne en times tid ad gangen. Nei, skal vi nå til topps må vi ta det langt alvorligere og «ofre» både tid og fornøyelse.

Nå vil enkelte spørre: Skal det noe mere til enn trening?

Nei, forsåvidt skal det ikke det, men nå skal jeg kort fortelle hvordan jeg ville legge treningen an hvis jeg var på tale blant de spillere som skulle representere min klubbs A-lag eller om jeg hadde hatt tanke på en gang å komme blant disse gutter.

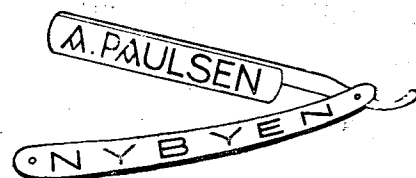
For uten at den som skal bli fotballspiller må ha den nødvendige fysiske kraft som skal til, må han også ha «hodet på rette sted». Han må være rask

i tankegangen, så han alltid kan beherske de mange situasjoner som oppstår under en fotballkamp, finne på noe nytt ved de mange faser, som melder seg ved spillets gang. Men tilbake til selve treningen.

Det som i dag fordres av enhver som driver fotball (idrett) er mykheten i kroppen. For å oppnå det må vi drive med gymnastikk. Altså ville jeg hver dag gjennomføre endel øvelser i gymnastikk. Ta ut 15—20 forskjellige oppmykningsøvelser, f. eks. i Sverre Grønners og Helge Løvlands gymnastikktabeller. Deretter ville jeg drive kondisjonstrening, både på idrettsplassen og ute i skauen. På treningskveldene ville jeg trene i alle detaljøvelser, såsom: Legge ballen «død» i de forskjellige variasjoner, føre ballen riktig, legge ballen til bestemte mål med innsiden, yttersiden og med rista, øve inn den rette skuddstilling, hodespill, straffespark, corner o.s.v., o.s.v. Kort sagt, trene i alt (med begge ben), så da jeg stilte til kamp ville jeg være sikker på at jeg mestret de situasjoner som oppsto.

Dit kan jeg aldri komme, hvis jeg ikke under trening øver meg på det.

Bj. H.

Bedre føre var - -

Det er ingen tvil om at bedriftsidretten vil og bør få øket vind i seilene nå framover. Hensikten er jo å få flest mulig med i idretten på en eller annen måte, slik at en med rette kan nytte den pretensiøse sentensen: enhver nordmann en idrettsmann!

I bedriftsidretten kan alle være med uten å risikere «å dumme seg ut», som det heter. Plasseringen er ikke hovedsaken, men at en er med og nytter idretten som en passende motvekt til hverdagens slit og møye.

Bedriftsidrettens oppgave i et nøtteskall er å trekke fram de tusener som ellers ikke driver aktiv idrett. Derfor er det atter grunn til å påtale den utglidning en før krigen også var vitne til og som nå synes å ta seg opp igjen: at aktive utøvere som fra før av representerer et eller annet idrettslag, den ene dag stiller opp for klubben sin, for den neste å spille på et eller annet bedriftslag. Det vil før eller senere føre til mange uheldige komplikasjoner, som en bør kunne unngå i framtiden. Jo før en har det klart, at konkurranseidretten er én ting og bedriftsidretten en annen — to ting som overhodet aldri bør blandes sammen — dess lettere vil en unngå å komme opp i et uføre som i det lange løp bare vil bli skadelidende for alle parter.

Rolf Lund — eller Lundær'n som han populært kaltes på juniorlaget — reiste til sjøs en måned før krigen brøt ut her i Norge. Førrige uke snakket jeg med hans mor og hun fortalte hun hadde hatt telegram fra Rolf. Han ligger i New York og venter bare på skibsleilighet for å komme hjem og han navngir et par Skiold-gutter med hilsen til dem.

Dommeren kan mer enn publikum.

Ved enkelte fotballkamper har det fra publikums side vist seg en tendens til å forulempe dommeren med protester og tilrop i forbindelse med hans avgjørelser på banen.

Det er meget uheldig om denne foreteelse skal fortsette og i det lange løp vil dette sikkerlig bevirke at det vil bli vanskelig for ikke å si umulig å få folk til dommervervet, som jo er en helt frivillig institusjon.

Man bør ta i betraktning at krets- og forbundsdommerne har gjennomgått teoretisk kurs og inngående praktiske prøver før autorisasjon finner sted.

Dommeren befinner seg dessuten midt oppe i det som foregår på banen, har derfor et meget bedre overblikk over det som virkelig skjer og på grunn av sin utdannelse har han bedre forutsetninger for å kunne bedømme situasjonen og om handlingene betinger straff.

I samme forbindelse kan det være av interesse som eksempler sterkt å fremheve at

- 1) det er kun den forsettlige hands som skal straffes,
- 2) spillet skal ikke stoppes på grunn av forseelse, hvis stans er til fordel for det lag, som har begått forseelsen,
- 3) målmannen innenfor sitt målfelt kan trykkes om han holder ballen eller stenger en motspiller.

I Sverige er det mer og mer blitt alminnelig å legge storstevnene til fredagskveldene, slik at både de aktive og publikum får nytte helgen mest mulig til friluftsliv og rekreasjon. Å sitte på tribunen en stekende varm sommersøndag er jo ikke det mest hensiktsmessige en kan ta seg til, så idéen med fredagstevningene er avgjort et steg i riktig retning — henimot det engelske systemet med idrett på lørdager, slik at søndagen blir den helg- og familiedag som den fra begynnelsen av egentlig er men å skulle være.

FRED
FRIHET
og

Fremtiden

Nu har jeg åpnet igjen.
Velkommen tilbake.

FRESKO-MAGASINET A/S

Torvet 1 a

FREDDY LARSSON FORTELLER:

Litt om trening etc. på den andre siden av Kjølen.

«Kanskje om ikke så lenge er du å finne på din kjære Marienlyst», var de siste linjer jeg skrev om Freddy i forrige Skiold-avis. Og det har gått troll i ord. Han kom, like lang og smilende, men var flere kilo lettere i vekt. Og tynnere var han nok da han reiste, for hele dagen og kvelden med var han rundt på gamle tomter. Først lørdag, kampen før S'heid—Skiold, hadde jeg ham for meg selv, og spør om det ble fotballprat.

— Du får fortelle Skioldguttene hvordan dere trener i Sverige, det vil de sikkert ha interesse av å høre.

— Ja, så gjerne, sier Freddy. Allerede først i februar får vi brev fra oppmann om å møte. Hver og en blir da personlig spurt om de er villige til å gå inn for sesongen. Alle vet hva det betyr. En må «ofre» seg for sommeren. Fornøyelser som damer, kino og lignende kommer da i annen rekke.

— Og så går de igang med treningen med en gang?

— De første ukene blir det da litt gymnastikk og løpetrening innendørs, og treneren tar da over laget.

— Altså ikke oppmannen?

— Nei. Treneren er den suverene. Han overvåker og studerer hver enkelt spiller mens oppmannen ordner med kamper.

— Hvem er det som setter opp laget?

— Det er treneren i samarbeid med oppmann og lagets kaptein. Men jeg vil pointere, sier Freddy, treneren har den høyeste myndighet og har det avgjørende ord.

— Og spillemøte? Har dere det?

— Ja, spør. Etter hver eneste trening og kamp kommer laget sammen. Vi er jo så heldige å ha vårt eget klubblokale, så der samles vi altså.

— Hvordan foregår treningen uten-dørs?

— La oss si vi er 22 spillere som er uttatt. Vi får da en 10—12 baller ut på banen, og så blir vi oppdelt i grupper. Noen lærer å skalle, noen tar innkast, andre lærer å legge ballen død o.s.v. Så til slutt settes det opp 2 lag som spiller mot hverandre for fullt.

— Og dette blir gjort hver gang?

— Ja, det er det som er det morsomme. Når vi kommer vet vi ikke hvem gruppe vi blir satt i, så det stadig blir noe nytt.

— Hva spiller du på laget?

— Senter-forward, og den plassen liker jeg.

— Det er vel litt større forhold derborte enn her?

— Det er ikke fritt, svarer Freddy og smiler. Vi har jo vår egen bane med klubblokaler og kafé, og selvsagt har vi egen massør og en materialforvalter som vasker strømper, bukser og drakter og holder støvlene våre istand.

— Hvor stor er klubben?

— På størrelse hva medlemsantall angår omtrent som Skiold.

— Spiller dere i 1. div. derborte?

— Nei, vi spiller i 2. div. og ligger på 2ten plass i ligaen.

— Du synes vel det var moro å se Skioldguttene i virksomhet igjen?

— Det var sant sant. Men én ting forbauser meg. Det gjelder ikke bare Skiold, men også andre lag jeg har sett, og det er at spillerne roper og prater så mye ute på banen. Det tillater ikke en dommer i Sverige.

— Jeg har glemt å spørre deg hva klubben du står i derborte heter?

— Den heter: Idrottsforeningen Kamaratene, og svarer til navnet sitt.

Nå er klokka blitt så mange at det er på tide og si: takk for intervjuet. I morgen er nemlig siste dagen for Fredøy i Drammen denne gang, og koffertene skal pakkes og han vil gjerne ha litt blund på øynene, for det blir en anstrengende dag i morgen å dra rundt og si adjø til alle de mange slekt og venner han har her.

Aps.

Skiolds seier over Brann 1920.

Et innlegg og et svar.

I Skiold-Avisen nr. 1 leser jeg at Skiold har vært den første klubben som slo Brann i Bergen. Det samme skrev Sam. Nøstdahl i Drammens Tidende ved Skiolds 35 års jubileum i sommer.

At Skiold var den første klubben som seiret over Brann i Bergen, må bero på en feil i Skiolds og Nøstdahls noteringer. Da det vil være i alles interesse at fotballhistorie og statistikk er korrekt, bes De innta nærværende korrigerings i førstk. avis.

Det faktiske forhold er nemlig dette, at den første utenbys klubben som seiret i Bergen over Brann, var Oslolaget Frigg, som den 30/6 1912 seiret 8—1. Samme sesong spilte Drafn på tilbake-reise fra Norgesmesterskapskamp i Stavanger (S.I.F.), og vant over Brann med 3—1.

Skiold spilte sin første match mot Brann i 1918, den 18/6, i Drammen, og tapte 0—2 for Brann.

Det var så sent som i 1920, den 17/10, at Skiold spilte i Bergen for første gang. Og Skiold slo da Brann med 3—2. Men fra 1912, da Brann tapte sine første kamper på hjemmebane og til sesongen 1920, var det nok mange som seiret over bergenserne, før også Skiold oppnådde dette. Hvordan denne feilen kan forekomme og gjentas, både i Skiolds avis og av Drammens Tidendes fotballmedarbeider Sam. Nøstdahl, er merkelig. Disse opplysninger om Branns kamper er hentet fra Branns 30 års jubileumsbok, hvor de enkelte kamper i hver sesong er spesifisert, og Brann skulle vite best om sine egne kamper gjennom årene.

Drammen, 6. august 1945.

Leif Lapidus.

SVAR:

Vi har forelagt ovenstående for Bjarne Halvorsen, som spilte i. v. på Skiolds lag den gang. Han opplyser at kampen gikk på Branns grasbane, og det har sin riktighet at Skiold var det første laget som slo Brann på denne bane. De kampene herr Lapidus nevner, ble spilt på den gamle grusbane i Bergen.

Red.

Øivind Juul Hansen

ENTREPRENØR
TØMMERMESTER

•
Telefon

STJERNE-BRUS

Kontakt!

Viseformannen Arvid Pettersen stikker innom. Han legger en skrivelse på bordet, og jeg leser:

«For å komme i bedre kontakt med medlemmene bør det opprettes roder med tillitsmenn.

For eksempel. Vi deler Nybyen opp i 4—5 roder med hver sin tillitsmann, som hver gang avisen utkommer har i oppdrag å dele ut avisen til de medlemmer som sorterer under vedkommendes rode. Rodechefen har også myndighet til samtidig å undersøke om kontingenten er betalt.

Rodechefen må stå i kontakt med styret så de når som helst kan innkalles til konferanse.

Det hele er greit og forståelig: kontakt med medlemmene må til. Ved dette mitt forslag vil vi få et fastere grunnlag for mere direkte samarbeid med alle medlemmene.»

— Det var et bra forslag, sier jeg. Slik skal det være. Det er koselig at medlemmene kommer til Skiold-avisen med sine ideer. Men hvordan er det, spør jeg Arvid, har du begynt rodeinndelingen?

— Ja, jeg har snart alt klappet og klart. Det står bare igjen å finne tillitsmenn. Og jeg håper inderlig at de som blir tatt ut ikke sier nei.

— Enig! Altså gutter: Ta vel imot viseformannen når han kommer. Det er vel det minste han bør ha igjen for strevet sitt.

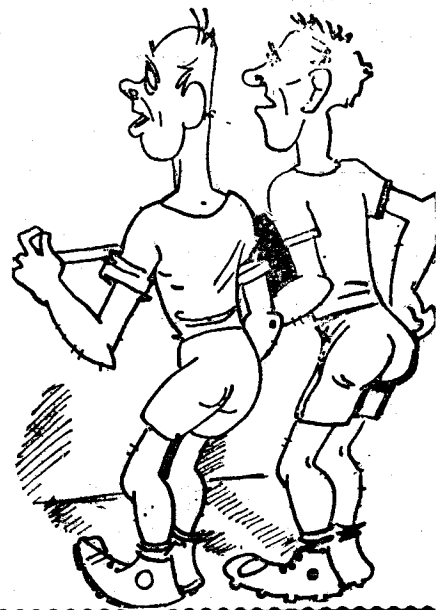
P—

EN GOD FOTBALLSPILLER

er den som driver for sportens skyld, spiller for laget og ikke for seg selv, er beskjeden når han vinner og rettferdig når han taper, finner seg i alle avgjørelser med godt humør, er riddelig mot en overvunnet «fiende» og uegennyttig og hjelpsom mot andre, så de kan bli flinke som ham selv.

GAMLE fotball- MINNER

Skiold-Avisen har med glede tatt nedenstående artikkel fra vår gamle venn, Erling Anthonsen. Han var en ivrig innsender til denne spalten også før krigen og vi takker ham for inseratet og håper flere eldre følger eksemplet og sender oss «gamle minner.»

RED.

Det er jo ikke til å unngå at jeg i de 15 år som spiller på Skiolds førstelag, har mange minner, både gode, morsomme og dessverre også endel mindre gode. De gode skriver seg selvfølgelig mest fra våre seire og de mindre gode fra våres nederlag. En av de mange gode som kommer først i rekken er vår seir over Brann i Bergen, 3—2, etter at vi hadde spilt helt strålende med vårt den gang så flotte linjespill. I kampens siste minutter ble Brann tildelt straffespark, etter en helt ufrivillig hands. Sigurd Vatne som spilte keeper (også landslagets keeper) var mannen som skulle skaffe utligningen. Han var nemlig sikker på straffespark. Ballen legges til rette. Vår keeper, Sigurd Stensrud, er arg i blodet der han står, river av seg lua og slenger den i det ene hjørnet av nettet, siden går hanskene samme veg, spyttet så i hendene og roper høyt: kom igjen, Sigurd! Vi var jo alle helt sikre på mål, enda vi visste at Stensrud kunne redde det umulige. Vi venter alle på dommerens signal og der går det. Vatne har god fart og klemmer

til. Skuddet blir plassert helt inne ved venstre stolpe, men det utrolige hender: Stensrud ligger rett ut nede ved stolpen — med ballen i armkroken. En slik kjemperedning av straffespark har jeg aldri sett hverken før eller siden som spiller eller tilskuer. Geo. Nilsen, populært kalt «Colmann», var vår populære trener og oppmann. Han spratt i været, fektet og skrek. Han var den første på tribunen som summet seg, siden braket jubelen løs for Stensrud.

Det festlige samvær med Brann-spillerne etter kampen er også verd å minnes, da deres trener, skotten Colemann, bl. a. sier i sin tale, at det spill som Skiold i dag hadde levert, var endel av det han var kommet for å lære Brann. Store og rosende ord av en som kunne spillet.

Til alle dere unge spillere i dag sier jeg: Få den samme ånd og glød som gutta på laget 1920—21 og utover til 25, og forsøk å spille samme spill som oss, da vil de ta publikum med storm.

Hilsen Erling Anthonsen.

En mygg og en elefant slo en dag følge med hverandre over en bru. Det var litt trengsel og plutselig utbryter myggen, som gikk foran:

— Ikke skyv så fælt da gett.

Kommet over på den andre siden sier myggen lettet:

— Du, kjente du hvordan brua ristet etter oss.

JUNIOR- OG GUTTESIDEN

JUNIORLAGET

Det så ikke noe videre lyst ut for juniorfotballen i år. Utstyr, og da særlig støvler, har vært, og er fremdeles et vanskelig problem, men tross vanskene har det, til guttenes ros, latt seg gjøre å få avviklet en del kamper. For vårt lags vedkommende 10 i tallet. 6 av kampene ble tapt, 3 ble spilt uavgjort og bare 1 seier har det blitt. Disse tall ser kanskje ikke så oppmuntrende ut, men i sannhetens navn skal det sies, at guttene har gått inn med godt humør likevel, så manglende interesse skal ikke ha skylden.

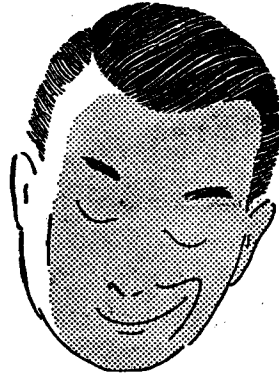
Men hva er så grunnen, vil dere kanskje spørre?

Jo, laget har ikke gått sammen. Det vil si: Individuelt ligger nok flere av lagets spillere på høyde med våre motstandere, men det er der som på A-laget: Forsvarsspillere har vi, men ikke løpere, eller for å si det på en annen måte, skyttere. Et par gode løpere kan ikke danne en løpperække alene, de må ha noen og spille sammen med. På den annen side er det ikke så lett for en forsvarsspiller å bli satt i løpperækka. De har gjort så godt de formår, og det er det viktigste. Tross de tellende resultater har uteblitt, har det vært hyggelig og være leder. Guttene har vist god sportsånd, og deres opptreden på banen og på treningen kan være til eksempel for noen hver. Særlig har det vært hyggelig å se hvilken iver de uttatte reserver har lagt for dagen. Det er meningen å avslutte sesongen med en 2 dages tur, og på nåværende tidspunkt ser det ut som det går i orden.

GUTTE- OG SMÅGUTTLAGENE

Da vi sammenkalte til trening for disse lag i august, var det ikke stort frammøte. Skoleferien var nemlig utsatt til 3. septbr., og mange av guttene var på Danmarkstur. Da seriene for disse lag skulle ta fatt allerede 21. august, måtte vi søke om utsettelse av disse kamper. 3 uker senere kom gutte- og småguttlederne med beskjed at de fant det rådeligst å trekke seg fra videre deltagelse, da det viste seg at de spillere som møtte manglet støvler, så å si samtlige. Dette var jo mindre bra, men det viser seg at de har alderen neste år nesten alle sammen, og vi håper det da retter seg så de kan få tatt det forsømte igjen.

Juniorlederen.

Vi har lagt merke til at:

- Skiold-Avisen ble meget godt motatt av såvel presse som medlemene.
- 5 av juniorspillerne fra 39 spilte på A-laget mot Mjøndalen.
- «hele byen» ventet Harald Eriksen på landslaget, iallfall på B.
- 33 innmeldelser har forekommet på et styremøte.
- frammøte til treningen i sommer har vært enestående flott.
- linjen med å bruke de unge er den rette.
- vi har mange lovende juniorer som har alderen neste år.

IDRETTSMERKET

Fotballspillere som har fylt 18 år og som har spilt en landskamp eller 2 kamper i de ordinære runder i Norges mesterskapet eller Norges-serien (eller en kamp i hver av disse) eller 3 kamper i I. divisjon har tilfretsstillet fordringene i gruppe IV. i Landsforbundets regler for Idrettsmerket. I de kretser hvor der ikke spilles kamper om seriemesterskapet sidestilles klasse A. i kretskampene med I. divisjon. Kamper om det nordnorske mesterskap sidestilles med Norges mesterskapet (I. divisjon).

Forøvrig henvises til Landsforbundets regler for Idrettsmerket som fås på Landsforbundets kontor eller hos vedkommende «Distriktslag for Idrett».

DET BØR VÆRE EN ÆRES-
SAK Å VÆRE Å JOUR
MED KONTINGENTEN.
HAR DU BETALT DIN?

Skiold

Avisen

Redaktør:
ALF PAULSEN
Forretningsfører:
SVERRE BRANT

DRAMMENS SKIFABRIK
· NORWAY ·

<p>Drammens Iskremfabrikk</p> <p><u>TELEFON 2556</u></p>	<p>Hans Bardalen ^{^/s}</p> <p>Konnerudgt. 10 - Drammen - Tlf. 4242.</p>	<p>ALT I MALING OG LAKK BILLIGST I</p> <p>Konnerudgatens Farvehandel.</p> <p>BIRGER HANSEN, TLF. 2161</p>
<p>Jernvarer, kjøkkenutstyr, glass, stentøy en detail, kortvarer, tekstil, frisørartikler en gros.</p> <p>K. Killén's eff.</p> <p>E. Chr Knudsen. Engene 3, Drammen. Telefoner: Forretning 3865, Lager 3728, Kontor 3628.</p>	<p><i>Finere kjøttbermetikk Godt utvalg i smørbrødpålegg Lager av saltet kjøtt og flesk Delikatesser Kjøtt, fiskeboller, puddinger Alt til selskapsbruk</i></p> <p>Gustav Thielemann ^{^/s}</p> <p>Drammen.</p>	<p>Strømsø Kaffistove og Bondeheim</p> <p><i>er møtestedet for idrettsinteressert ung- dom fra land og by.</i></p> <p>Konnerudgaten 2 A Telefon 1990.</p>
<p>SKOTØYMAGASINET</p> <p>GARANTI</p>	<p>Besøk</p> <p>CENTRAL HOTELL</p> <p>Stedet hvor man hygger seg</p>	<p>^{^/s} Svelvikruten</p> <p>Skoger og Konnerud Rutebilselskap ^{^/s}</p> <p>Telefon 2053</p>
<p>Henry J. Stokke</p> <p>URMAKER</p> <p>N. Storgate 10, Drammen</p>	<p>Lindbergs radio</p> <p>RADIOPARASJONER UTLEIE AV HØYTTALERANLEGG OG RADIOGRAMOFONER</p> <p>Langes gate 6, telefon 4561.</p>	
<p>Vær kresen ved valg av</p> <p>SPORTSUTSTYR</p> <p>— det lønner seg.</p> <p>Det beste og største ut- valg som til enhver tid kan skaffes får De hos</p> <p> Axel Helgeland</p> <p>Ø. Storgt. Drammen, Tlf. 2680, sentralbord</p>		<p>M. Sjuve</p> <p>BAKERI & KONDITORI</p> <p>Danvikgt. 14. Telef. 1063</p>